

opfatte kriminaliseringspligten sådan, at den også omfatter forberedende handlinger af endog fjernere beskaffenhed i tilknytning til ikke blot egentlige terrorhandlinger, men også de øvrige forhold omfattet af de separate konventioner. Det har simpelthen ikke været formålet med konventionen. Dennes fokus er på tilskyndelse/hvervning/oplæring til terrorisme, ikke på alt muligt andet.

10. Med hensyn til den funktion, som den foreslåede § 114 a har som hjemmelsgrundlag for strafforhøjelsesgrunde, har Straffelovrådet anført, at ordningen vil kunne skabe en bedre harmoni mellem strafferammerne for »selve terrorhandlingerne« og de strafferammer, der bør gælde for bistandsforbrydelserne. For sidstnævnte er maksimum gennemgående fængsel indtil 10 år, for visse forhold fængsel indtil 6 år, jf. de foreslåede §§ 114 b-114 e.

Den nævnte begrundelse bygger på en helt logisk betragtningsmåde, hvilket ikke indebærer, at den er holdbar, for udgangspunktet er forkert. Strafferammerne for bistandsforbrydelserne i de gældende §§ 114 a og 114 b er sat så højt som fængsel indtil 10 år, hhv. 6 år, netop fordi forholdene knytter sig til egentlige terrorhandlinger, sådan som disse er defineret i § 114. Nu foreslås det så at knytte dem – samt nogle yderligere bistandsforbrydelser – til forhold, som netop *ikke* er egentlige terrorhandlinger, idet man samtidig uden nærmere overvejelser bevarer det hidtidige straffeniveau for bistandsforbrydelserne. På den baggrund virker det selvfølgelig logisk at hæve straffeniveauet for de tilgrænsende forhold omfattet af den foreslåede § 114 a; man kunne jo lige så vel have valgt at foreslå lavere strafferammer for bistandsforbrydelserne i de tilfælde, hvor de ikke knyttede sig til egentlige terrorhandlinger.

Det virker ærlig talt ikke overbevisende, at man nu pludselig er kommet til den overbevisning, at de foreslåede straffeskærpelser »er udtryk for, at der nu ses med større alvor på sådanne forbrydelser«. Det var der i hvert fald ingen der gjorde gældende, da man for et par år siden gennemhøvede straffelovens strafferammer, hvilket i øvrigt gav Folketinget anledning til en række skærpelser. Det er en kendsgerning, at der ses med større alvor på terrorhandlinger, hvilket jo minsandten allerede er kommet til klart udtryk med den første anti-terrorpakke. Men her hand-

ler det jo netop ikke om terrorhandlinger, men andre forhold omfattet af international lovgivning.

Lovforslaget efterlader det klare indtryk, at udformningen af den foreslåede § 114 a som en bestemmelse vedrørende strafforhøjelse er et kunstgreb, som er taget i anvendelse af andre grunde, nemlig for at få skabt en knage, som de foreslåede nye bistandsforbrydelser kan hænges op på.

Særlig meningsløst kan det forekomme, at flere af de i den foreslåede § 114 a opregnede delikter i forvejen har livstid i strafferammen.

Skulle man virkelig mene, at det er velbegrunderet at indføre strafforhøjelsesgrunde for de af de relevante konventioner omfattede forhold, og var det bare det, der var formålet, kunne man meget vel klare sig med en almindelig bestemmelse i straffelovens 10. kapitel, f.eks. som § 85, der for tiden ikke er i brug. Ordlyden kunne f.eks. være således.

§ 85. Straffen kan overstige den højeste for lovovertrædelsen foreskrevne straf med indtil det halve, når handlingen klart er omfattet af mellemfolkelig overenskomst, ifølge hvilken Danmark er forpligtet til at kriminalisere den.

11. I lyset af ovenstående anbefales det at afstå fra gennemførelse af den foreslåede § 114 a, da en sådan bestemmelse er såvel unødvendig som mere ubestemt og vidtgående, end godt er. Hvis det fastholdes, at tilslutning til den europæiske konvention forudsætter indførelse af en sådan bestemmelse, er dette udtryk for, at det grundliggende problem knytter sig til selve konventionen, som det derfor må frarådes at ratificere. På nuværende tidspunkt har ingen af medlemslandene ratificeret, og mere end en fjerdedel af dem har end ikke undertegnet konventionen, herunder lande som Frankrig, Tyskland, Irland, Schweiz og Norge. Danmark behøver ikke at forhaste sig, men kan med fordel afvente resultatet af overvejelserne i andre lande.

Hvervning og oplæring

12. Justitsministerens lovforslag omfatter to nye bestemmelser om henholdsvis hvervning og oplæring til handlinger omfattet af den egentlige terrorismebestemmelse i § 114 eller af den nye, »egentlige« terrorismebestemmelse i den foreslåede § 114 a.